

GEDICHTEN

De vogels

Er waren altijd vogels in je tuin.
We keken hoe de dikke duif kwam baden
en in de vijver daalde, steen voor steen.

Aanvankelijk was je net als ik verlegen;
de vogels hielpen ons er overheen,
de vogels, ja maar die toch niet alleen.

Wat dan? Het kattedwaad dat we
verzonnen,
wanneer je vrouw op het gazon verscheen
en van het puurst geluk je ogen glommen?

of 't samenzitten als de zon verdween,
de vogels slechts bij tussenpozen zongen
en niet meer tegelijk, maar één voor één?

Ed. Hoornik

Uit: Verzamelde gedichten, uitgeverij
Meulenhoff, Amsterdam.

De koekoek

De koekoek is de oudste herinnering.
Vreemd, dat er een tijd was,
nauwelijks een halve eeuw geleden,
dat een jongetje met 'n strooien zonnehoed
nog eerbiedig benaderd werd
door een oude dijkwerker, die in zijn vuisten
een dikke grijze donzen vogel hield.
'Hier jongeheer, voor in uw mandje.'
'Dank je Job.' En de jongeheer, 'n jaar of vier,
wandelde met het mandje langs de dijk
naar een sneeuwwit huis aan het eind
van de zonnige wereld,
enkel madelieven, zuring en ereprijs.

De jonge koekoek ging natuurlijk dood
en het verdriet was groot, maar de warmte
is gebleven, en het kind, en de oude Job,
telkens als het scherpe snerpen klinkt
van een hongerige jonge koekoek,
ergens in het riet.

Hans Warren

Uit: Betreffende vogels (1974).
Uitgeverij Erven Thomas Rap, Amsterdam

Excursie Horsterwold

Hedwig Schoorlemmer

25 mei Hemelvaartsdag stonden acht mensen om 5:30 uur klaar om te gaan wandelen in het Horsterwold onder leiding van excursieleiders Frank van de Weijer en Poul Hulzink.

De tocht ging door een prachtig landschap, zeer groen en vruchtbaar, met afwisselend stukken bos, meer open gebied met veel verspreid struweel en waterpartijen.

De meidoorn was net uitgebloeid, Gelderse roos en hondsroos bloeiden volop. Gelukkig werden we niet door de menshoge brandnetels gevoerd maar grotendeels over een fijn breed pad of over stukken waar door de Konikpaarden het gras kort gehouden was.

Alles bij elkaar een relaxte wandeling van 6,6 km. Zeker in het begin was de zang overweldigend, blij dat we de zanglijsters en zwartkoppen niet hoefden te inventariseren, geen

beginnen aan. Ook veel tiftjaffen, fitissen en later vinken.

Tijdens de tocht werden we keer op keer verrast door de vogelwereld ter plaatse: een zanglijster die een tureluur nadeed; een spotvogel met het gepiet van een scholekster op het repertoire; een zwartkop die het gekwebbel van de tuinfluiter wel heel lang volhield en op de valreep nog een merel met een zeer goed gelukte wielewaal.

Gelukkig waren er ook vogels die gewoon zichzelf waren. We genoten op meerdere plekken van de zoete zang van de zomertortel, één liet zich prachtig zien in een dode boom en deed daarna een mooie baltsvlucht. In elke struik zat een grasmus zijn krassend liedje te zingen, we hoorden de baltsroep van een vrouwtje koekoek en zagen daarna het paar elkaar achtervolgen in de lucht.

We bewonderden kleine karekiet, kneu, putter en groenling mooi close-up in de zon. Ook een ijsvogel die eigenlijk te lang te netjes stil voor ons zat; bij nadere bestudering leek hij iets aan zijn ogen te mankeren. Hem sterkte gewenst.

Om 10:30 uur waren we weer terug bij de auto's. Al met al een prachtige ochtend, bedankt Poul en Frank! De echte wielewaal houden we tegoed voor volgend jaar.

(Voor wie op eigen houtje nog een keer wil gaan, er zijn twee parkeerplaatsen op de Flediteweg Zeewolde, Frank zei dat er over een maand ook veel vlinders en libellen te zien zijn).

Hedwig Schoorlemmer

